

Vaccins . Ouders die onlangs baby aan kinkhoest verloren, starten sensibiliseringsactie

“Deze tragedie mag geen andere ouders overkomen”

Lore Darche was tien weken oud toen ze in november overleed aan de gevolgen van kinkhoest. “Een ziekte waartegen je je als volwassene perfect opnieuw kan laten inenten, om baby's te beschermen”, vertellen haar ouders. Ze willen nu zelf zo veel mogelijk mensen sensibiliseren.

Hun moedige plan kan alvast rekenen op morele steun vanuit de Antwerpse universiteit. Daar zullen de ouders vrijdag op het vaccinatiesymposium voor honderden artsen en wetenschappers getuigen over wat hun dochtertje Lore is overkomen. “We hopen op die manier te voorkomen dat er nog baby's zoals Lore moeten sterven aan een aandoening die kan voorkomen worden. De overheid is twee jaar geleden een campagne gestart om mensen attent te maken op de risico's. Maar die is onopgemerkt gebleven. Toen wij onze kinderwens uitten, heeft geen enkele arts ons aangeraaden om ons opnieuw te laten inenten tegen kinkhoest. Iedereen gaat ervan uit dat die ziekte quasi uitgeroeid is, maar dat klopt niet. Dat komt omdat kinkhoest bij volwassenen meestal zonder veel gevolgen passeert, maar ze kunnen wel zuigelingen besmetten. Precies bij jonge baby's is kinkhoest vaak dodelijk of geeft het levenslange letsels”, leggen Katrien en Danny uit waarom ze nu zelf met een bewustmakingsactie starten.

Geen behandeling

Hun dochtertje Lore was net geen acht weken toen ze begon te hoesten en koorts maakte. “Ik had die week nog een afspraak gemaakt om haar te laten inenten tegen kinkhoest, iets wat maar kan van acht weken. De kinderarts dacht aan een besmetting met het RSV-virus en liet haar veiligheidshalve opnemen. Ze kreeg ademhalingsproblemen en haar hartje kreeg het lastig. Ze belandde op intensieve zorgen, waar ze pas na enkele

Ouders Katrien en Danny komen vrijdag getuigen op het vaccinatiesymposium in Antwerpen. “We hopen te voorkomen dat er nog baby's sterven aan een aandoening die kan voorkomen worden.” FOTO'S SERGE MINTEN

Lore Darche kreeg kinkhoest toen ze acht weken oud was.

dagen dachten aan kinkhoest. De symptomen zijn zo algemeen dat het moeilijk is om de ziekte vast te stellen. Een echte behandeling bestaat er niet. De artsen kunnen alleen proberen de gevolgen onder controle te houden. Lore had maar 2 kansen op 10 om te overleven. Ze heeft nog gevochten, maar een bloedvergiftiging werd haar uiteindelijk fataal.”

Na haar dood gingen Katrien en Danny op zoek naar verklaringen en verdiepten ze zich in kinkhoest. “We gingen op het internet op zoek naar lotgenoten, maar vonden niets. Enorm frustrerend, zeker omdat we zeker wisten dat wij niet de enigen waren die onze baby hadden verloren aan kinkhoest. Officieel worden er 160 gevallen per jaar geregistreerd in Vlaanderen, maar specialisten hebben ons gezegd dat dit maar het topje van de ijsberg is. Ze vermoeden dat de aandoening heel vaak gewoon niet wordt herkend.”

Therapeutisch effect

Katrien en Danny beslisten om zelf een website te maken met informatie over de ziekte en het verhaal van Lore. “Die site uitbouwen had voor ons ook een therapeutisch effect. We wilden iets positiefs halen uit dat verschrikkelijke verlies van ons

kindje. En we hopen ogen te openen. Zo'n tragedie mag geen andere ouders en baby's meer overkomen. Nog elke dag merken we dat mensen die met zuigelingen omgaan, hierover amper geïnformeerd zijn, laat staan dat ze ingeënt zijn. Zo is Lore een half dagje naar de crèche geweest voordat ze zo ziek werd. Toch laat Kind en Gezin onthaalmoeders en kinderverzorgers niet verplicht vaccineren. Dat geldt ook voor vroedvrouwen. Terwijl baby's net in hun eerste acht weken het kwetsbaarst zijn voor deze uiterst besmettelijke aandoening. Hier en daar merken we gelukkig ook positieve veranderingen. Zo heeft ons ziekenhuis in Diest dankzij Lore beslist om al het personeel wel te laten vaccineren. Hopelijk kunnen we nog meer artsen en ouders overtuigen om baby's hiertegen te beschermen.” **KARIVAN HOORICK**
users.telenet.be/lore

Meisjes gezocht voor vaccintest

•• Het Centrum voor de Evaluatie van Vaccinaties (CEV) van de UA en de dienst Jeugdgezondheidszorg van de KULeuven zoeken samen 90 meisjes tussen 9 en 15 jaar die willen deelnemen aan een vaccinstudie. Het gaat om een onderzoek naar een nieuw vaccin dat beschermt tegen het humaan papillomavirus (HPV), dat baarmoederhalskanker kan veroorzaken. De tests starten begin volgende maand. Meer info op 03-265.26.52 of cev@ua.ac.be voor de Universiteit Antwerpen en 016-33.68.73 of els.geenens@med.kuleuven.be voor de KULeuven. **KVHO**

Meeste 12-jarigen ingeënt tegen HPV

•• Een groot deel van de Vlaamse 12-jarigen is al ingeënt tegen het HPV-virus. Dat meldt het Vaccin- en Infectieziekteninstituut (UA). Vrijdag organiseren zij aan de Antwerpse universiteit het negende vaccinsymposium met als thema veiligheid van vaccins. Een van de blikvangers daarbij is de HPV-vaccinatie die in Vlaanderen voor het eerst via de schoolartsen wordt aangeboden. Elk meisje krijgt drie prikkjes. “Die aanpak loopt vlot. Uit de eerste gegevens van de CLB's blijkt dat een groot deel van de 12-jarigen meedoet. Sommige schoolartsen spreken van 80 tot 85%. Dat is veel meer dan vroeger, toen ouders nog zelf de vaccins moesten aankopen”, weet vaccinspecialist Pierre Van Damme. **KVHO**
www.ua.ac.be/valentijn

“Mijn zoon is zwaar gehandicapt, maar niemand is verantwoordelijk”

Abi Hzaine herkent het verhaal van zijn zoon in dat van de verlamde Veerle Noels, die haar zaak in beroep verloor tegen de artsen die haar behandelden. Abdessamad Hzaine, toen 20 maanden oud, ging in 2000 voor een kleine ingreep naar het ziekenhuis en kwam zwaar gehandicapt weer buiten.

“Hij had een navelbreuk”, zegt zijn vader, de in Antwerpen geboren Indiër Abi Hzaine. “Het was gewoon een dagoperatie, 's morgens binnen, 's avonds buiten, in het Jan Palfijnziekenhuis. Maar er liep iets mis, de hersenen van mijn zoon kregen minutenlang geen zuurstof en sindsdien kan hij haast niets meer. Hij kan niet lopen, niet praten, amper zien en hij hoort moeilijk. Hij heeft dag en nacht bijstand nodig

en moet bijna elke dag naar het nursingtehuis Zevenbergen in Ranst.”

De ouders stapten naar de rechtbank en klaagden de dienstdoende anesthesist aan. In eerste aanleg kregen ze gelijk, in beroep ongelijk en in cassatie, twee weken geleden, vingen ze opnieuw bot. “We herkenden ons in het verhaal van de verlamde Veerle Noels, die 23 jaar na haar ongeval ongelijk kreeg van het hof van beroep”, zegt Abi Hzaine. “We blijven achter met hetzelfde bittere gevoel. Mijn zoon is zo zwaar gehandicapt en toch is niemand verantwoordelijk. Dat is ondraaglijk.”

Abi Hsaine is ten einde raad. “Wat moeten we nog na cassatie? Proberen opnieuw te beginnen? Met een klacht tegen het ziekenhuis? Naar Straatsburg? Ik heb al zo veel geld gestoken in de gerechtskosten en in de kosten voor experts en advocaten.” **DH**

Noels: “Zeker 100 telefoontjes”

•• De verlamde Veerle Noels en haar man Herwig Van Onckelen kregen gisteren massaal steunbetuigingen. “Ik heb misschien 100 telefoontjes gekregen”, zegt Herwig. “Iedereen is verontwaardigd dat we onze zaak verloren hebben tegen de artsen en ook nog eens 61.000 euro gerechtskosten moeten betalen. Er zijn plannen voor acties om Veerle te helpen. Onze advocaat moet het arrest nog inkijken. Ik heb het gevoel dat je als kleine man niet veel kunt beginnen tegen verzekeraars en ziekenhuizen.” **DH**

De ouders Hzaine met hun zoon Abdessamad (13) in het nursingtehuis Zevenbergen in Ranst: “We zijn ten einde raad”. FOTO LUDO MARIEN